

जानंतःवरदानमितिशेषः ॥ तस्यब्रह्मणः शक्तिः वरसामर्थ्यात्सहंतेक्षमंते तस्यचेष्टितमितिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ क्रोधोजिघांसा मन्युरमर्षः ॥ अतिक्रुद्धाअतिमन्यव
श्वनभवन्तीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ तदीर्घेति तद्वलमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ त्वततेजौजाः अपहृतस्ववीर्यबलज्ञानः ॥ एषोश्रमाणीत्यार्षःसंधिः ॥ ३५ ॥ ऋक्षरजसइत्यकारांतः ॥ ३६ ॥
॥ ३७ ॥ वालिनःपदेयौवराज्ये ॥ ३८ ॥ अद्वैधं एकप्रकारं ॥ आबाल्यं बालमारभ्य ॥ ३९ ॥ यदावैरमुत्थितं तदैषहनुमान् शापवशादेवात्मनोबलंनवेद ॥ ४० ॥ ननुह

जानंतःऋषयःसर्वेसहंतेतस्यशक्तिः ॥ तथाकेसरिणात्वेपवायुनासोंजनीसुतः ॥ ३१ ॥ प्रतिषिद्धोपिमर्यादांलंघयत्येववानरः ॥ त
तोमहर्षयःक्रुद्धाभृग्वंगिरसवंशजाः ॥ ३२ ॥ शेषपुरेनरघुश्रेष्ठनातिक्रुद्धातिमन्यवः ॥ बाधसेयत्समाश्रित्यबलमस्मान्म्लवंगम ॥ ३३ ॥
तदीर्घकालंवेत्तासिनास्माकंशापमोहितः ॥ यदातेस्मार्यतेकीर्तिस्तदातेवर्धतेवलं ॥ ३४ ॥ ततस्तुहृततेजौजामहर्षिवचनौजसा ॥ ए
षोश्रमाणितान्येवमृदुभावंगतोचरत् ॥ ३५ ॥ अथर्क्षरजसोनामवालिसुग्रीवयोःपिता ॥ सर्ववानरराजासीत्तेजसाइवभास्करः ॥
॥ ३६ ॥ सतुराज्यंचिरंकृत्वावानराणांमहेश्वरः ॥ ततस्त्वर्क्षरजानामकालधर्मेणयोजितः ॥ ३७ ॥ तस्मिन्नस्तमितेचाथमंत्रिभिर्मंत्र
कोविदैः ॥ पित्र्येपदेकतोवालीसुग्रीवोवालिनःपदे ॥ ३८ ॥ सुग्रीवेणसमंत्वस्यअद्वैधंछिद्रवर्जितं ॥ आबाल्यंसख्यमभवदनिल
स्याग्निनायथा ॥ ३९ ॥ एषशापवशादेवनवेदबलमात्मनः ॥ वालिसुग्रीवयोर्वैरंयदारामसमुत्थितं ॥ ४० ॥ नत्येषरामसुग्रीवोभ्रा
म्यमाणोपिवालिना ॥ देवजानातिनत्येषबलमात्मनिमारुतिः ॥ ४१ ॥ ऋषिशापात्त्वतबलस्तदैवकपिसत्तमः ॥ सिंहःकुंजररुद्धोवा
आस्थितःसहितोरणे ॥ ४२ ॥

नूमतोज्ञानाभावेपि सुग्रीवःकिमितिनबोधितवानूतत्राह ॥ नत्येषइति ॥ वालिनाभ्राम्यमाणेषसुग्रीवोपि तद्वलंनवेदे
त्यनुकर्षः ॥ तदपिदेवकार्ययावदेव तदातुजांबवतास्मारितः समुद्रतीरेतत्ज्ञातवान् ॥ ४१ ॥ उक्तमेवपुनराह ॥ देवेति ॥ तदा सुग्रीवविपत्समये आहृतबलः अपहृतस्वबल
परिज्ञानः ॥ अतएवरणे कुंजररुद्धःसिंहइव सहितःसुग्रीवसहितोयमास्थितः स्थितएवनतुयुद्धंकृतवानिति ॥ सिंहःकुंजररुद्धेवेतिपाठांतरं तत्रसंधिरार्षः ॥ ४२ ॥